

DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 29. OKTOBER 1975 ¹

**Berthold Küster
mod Europa-Parlamentet**

Sag 22/75

Sammen drag

1. *Tjenestemænd — ansættelse — forfremmelse — forflyttelse — flere egnede ansøgere — intern udvælgelsesprøve — øjeblikkelig afholdelse — lovlighed*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 29)
2. *Tjenestemænd — ansættelse — en tjenestemandssk assistent — ret til efterfølgelse — ingen*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 29)
3. *Tjenestemænd — ansættelse — stilling — stilling forbeholdt borgere fra en bestemt medlemsstat — forbud — særlige kendskaber — tjenestens interesse — lovlighed*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 27)
4. *Tjenestemænd — ansættelse — betingelser — indgående sprogkundskaber — krævede kundskabsniveau*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 27)

1. Når der findes flere personer, som er egnede til at blive forfremmet eller forflyttet, kan ansættelsesmyndigheden beslutte, at tjenestens interesse og upartiskhed ved ansættelsen gør en intern udvælgelsesprøve ønskelig.
2. Både tjenestens interesse og andre tjenestemandss rettigheder går imod den antagelse, at er en tjenestemandss stilling blevet ledig, skulle hans assistent have ret til at efterfølge ham, hvis det af dennes aktsamling fremgik, at han havde de nødvendige egenskaber til varetagelsen af denne stilling.
3. Selv om det i vedtægten er forbudt at forbeholde en stilling for borgere fra en bestemt medlemsstat, kan ansættelsesmyndigheden alligevel ved udnævnelsen af en tjenestemand lade sit valg afhænge af særlige sprogkundskaber, som er påkrævede i tjenestens interesse.
4. Såfremt der kræves »indgående» kendskab til et andet sprog end modersmålet med henblik på en eventuel udnævnelse, skal det krævede sproglige niveau være tilpasset tjenestens reelle behov.

I sag 22/75

BERTHOLD KÜSTER, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende Bertrange, Luxembourg, repræsenteret af Victor Biel, advokat ved Cour Supérieure de

1 — Processprog: Fransk.

Justice i storhertugdømmet Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på sin advokats kontor, 18 A, rue de Glacis,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, Luxembourg, repræsenteret af sin generalsekretær Hans Nord som befuldmægtiget, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 22, Cote d'Eich,

sagsøgt,

angående annullation af den interne udvælgelsesprøve A/50 til en stilling som kontorchef i generaldirektoratet for de parlamentariske udvalg og delegationer,

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden R. Monaco, dommerne A. Donner og A. O'Keefe,

generaladvokat: G. Reischl

justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og de anbringender, parterne har fremsat under skriftvekslingen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. Europa-Parlamentet indledte ved meddelelse om udvælgelsesprøve nr. A/50 af 30. september 1974 en intern udvælgel-

sesprøve til besættelse af en stilling som kontorchef (lønkasse A 3) i generaldirektoratet for de parlamentariske udvalg og delegationer. Den pågældende stilling havde tidligere været slået op i stillingsopslag nr. 1509 af 12. marts 1974, mod hvilket sagsøgeren havde anlagt sag 79/74, men ikke fået medhold i Domstolens dom af 19. juni 1975.

Meddelelsen om udvælgelsesprøve nr. A/50, som blev offentliggjort på Fælles-

skabernes officielle sprog omfattede — ligesom stillingsopslag nr. 1509 — blandt de kvalifikationer og kundskaber, der krævedes, et »af praktiske grunde indgående kendskab til engelsk«.

Ved brev af 18. oktober 1974 indgav Küster en klage mod, at denne udvælgelsesprøve, hvortil han selv havde meldt sig som ansøger, blev afholdt.

Da denne klage ikke blev besvaret, anlagde sagsøgeren den 19. februar 1975 den foreliggende sag.

Ved et særskilt skrift, som er vedlagt klagen for Domstolen, har sagsøgeren i øvrigt indgivet en anmodning om udsættelse af den anfægtede udvælgelsesprøve, indtil Domstolen har afsagt dom i hovedsagen. Formanden for første afdeling afviste ved kendelse af 25. februar 1975 at imødekomme denne anmodning.

2. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (første afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Det statueres, at den foreliggende sag i sin form kan antages til realitetsbehandling, og at den er blevet indgivet inden for fristerne,
- det føres til retsbogen, at sagsøgeren har fremsat bevisstilbud under søgsmålsgrundene.

Vedrørende realiteten

- Det statueres, at den foreliggende sag er berettiget efter sin begrundelse, og at den interne udvælgelsesprøve A/50 derfor er uden virkning,
- det statueres, at denne annullation også omfatter enhver anden procedure, som kan knytte sig dertil, og at disse procedurer derfor ikke kan gøres gældende mod sagsøgeren,

- Parlamentet idømmes alle sagsomkostninger.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstand:

- Det føres til retsbogen, at sagsøgte overlader spørgsmålet, om sagen kan antages til realitetsbehandling, til Domstolens skøn;
- frifindelse i realiteten;
- afgørelsen om sagsomkostningerne træffes efter de herom gældende bestemmelser.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender

Sagsøgeren har gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden ikke, da den afholdt den interne udvælgelsesprøve A/50, havde udtømt alle de muligheder, der faktisk eksisterede for forfremmelse, idet sagsøgeren — endda efter sine overordnede mening — opfyldte de betingelser, der krævedes for at kunne blive forfremmet. I virkeligheden skyldtes udvælgelsesprøven ansættelsesmyndighedens ønske om at forbeholde den ledige stilling for en engelsk statsborger, hvilket strider mod vedtægtens artikler 7, 29, stk. 1, litra a) og 45 samt artikel 27 stk. 3, i henhold til hvilken »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.

Af denne grund lider den omtvistede udvælgelsesprøve af magtfordrejning, således som det fremgår, dels af sekretærens bekræftelse af, at den ledige stilling var forbeholdt en engelsk statsborger (vidnebevis tilbudt), og dels af det vurderingssystem, som efter meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle anvendes, navnlig vedrørende kvalifikationsbeviserne, de mundtlige prøver vedrørende »stillingens indhold« og »sprogkundskaber«. Anvendelsen af dette udvælgessystem bevirkede, at ansøgere med engelsk som modersmål blev begunstiget.

Sagsøgte, der først krævede sagen afvist, har i duplikken frafaldet denne indsigelse

på grund af den i mellemtiden af Domstolen den 19. juni 1975 i sag 79/74 (Küster mod Europa-Parlamentet) afsagte dom.

Vedrørende realiteten har sagsøgte først understreget, at ingen ansøger har en ubetinget ret til forfremmelse og har dernæst gjort gældende, at ganske vist krævede meddelelsen om udvælgelsesprøven et indgående kendskab til engelsk, men det var ikke en betingelse, at ansøgeren enten skulle have engelsk som modersmål eller kendskab til dette sprog i samme udstrækning som til modersmålet. I øvrigt var den stillede betingelse begrundet i et funktionelt kriterium, der skyldes de krav, som arbejdet i Parlamentets udvalg stiller. Denne betingelse er udelukkende begrundet i tjenestens interesse og udgør langt fra et »skjult middel« til begunstiggelse af en bestemt nationalitet.

Sagsøgte har i øvrigt modsat sig, at sagsøgerens bevisstilbud tillades. Sagsøgte anfører, at generalsekretæren aldrig har afgivet den udtalelse, man tillægger ham, og de formål, som institutionen forfølger, kan kun fremgå af vedtagne og færdige retsakter, og ikke af erklæringer, som den eller hin tjenestemand har afgivet.

Sagsøgeren har indvendt, at selv om tjenestemændene ikke har nogen ubetinget ret til forfremmelse, er det ubestrideligt, at de har en »forventning« om at blive forfremmet. For at respektere dette kræves det, at den undersøgelse, der skal foretages under anvendelsen af vedtægtens artikel 29, stk. 1, udføres med den største omhu, således at der tages hensyn til ansøgernes interesse i forfremmelse. I øvrigt kan man med rette spørge sig, om de ansøgere, som står for tur til forfremmelse, ikke ved de interne udvælgelsesprøver skal foretrækkes frem for andre ansøgere eller dog i det mindste få en passende bedømmelse.

I øvrigt er den faktiske situation i sag 79/74 ikke den samme som i det foreliggende tilfælde: i det første tilfælde dre-

jede det sig om at skabe en »pool« af kontorchefer, mens det i udvælgelsesprøve nr. A/50 drejede sig om en enkelt stilling.

Sagsøgeren har til slut bemærket, at højstående tjenestemænd i institutionen har givet udtryk for, at der på nuværende tidspunkt i organisationsplanen ikke findes nogen stilling som kontorchef, der kan gives til en tysk statsborger. Dette er grunden til, at den sammenlignende undersøgelse af fortjenester, som omtales i vedtægtens artikel 45 ikke har fundet sted, hvilket strider mod de krav, som følger af denne bestemmelse.

I duplikken har *sagsøgte* bemærket, at sagsøgeren i sit sidste processkrift stilltende har frafaldet sit anbringende om det indgående kendskab til engelsk. Dette afkald, som er begrundet i de principper, Domstolen har fastlagt i sin dom 79/74 af 19. juni 1975, er imidlertid ikke sket på formel vis, og sagsøgte er derfor tvunget til at opretholde sin påstand vedrørende nævnte søgsmålsgrund.

Hvad derudover angår den søgsmålsgrund, der vedrører den angivne overtrædelse af vedtægtens artikel 29, § 1, litra a), er denne ligeledes blevet forkastet af Domstolen i dommen i sag 23/74 af 12. marts 1975. Den faktiske situation, som Domstolen undersøgte ved daværende lejlighed, var den samme som i det foreliggende tilfælde. Den forskel, som sagsøgeren gør gældende, nemlig at den i sag 23/74 anfægtede udvælgelsesprøve vedrørte ansættelse af fem kontorchefer, mens den udvælgelsesprøve, som den foreliggende retssag vedrører, kun skulle have til formål at udvælge en enkelt ansøger, er uden betydning, da vedtægtens bestemmelser om ansættelse i alle tilfælde skal overholdes.

Med hensyn til anbringendet om magtfordrejning har sagsøgte til slut henvist til, at sagsøgeren er optaget på listen over egnede ansøgere i forbindelse med udvælgelsesprøve A/50, og sagsøgte har op-

lyst, at den udvalgte ansøger ikke er en-
gelsk statsborger.

Parterne har fremsat bemærkninger i
retsmødet den 9. oktober 1975.

IV — Mundtlige retsforhandlin-
ger

Generaladvokaten har fremsat forslag til
afgørelse i retsmødet den 23. oktober
1975.

Præmisser

- 1 I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91 har sagsøgeren den 19. februar 1975 indgivet en klage til Domstolen, hvori der nedlægges påstand om annullation af Europa-Parlamentets stiltiende afslag på hans administrative klage af 18. oktober 1974 og følgelig om annullation af den interne udvælgelsesprøve A/50 af 30. september 1974 vedrørende en stilling som kontorchef (lønkasse A 3) i generaldirektoratet for de parlamentariske udvalg og delegerationer;
- 2 han har til støtte for sin påstand gjort gældende, at udvælgelsesprøvens forløb var mangelfuld, navnlig fordi ansættelsesmyndigheden besluttede at indlede den uden først at have ført bevis for, at de formelle krav i vedtægtens artikel 29, § 1, litra a) var opfyldt;
- 3 han har anført, at denne artikel bestemmer, at ansættelsesmyndigheden ikke må afholde den i litra b) i nævnte bestemmelse omhandlede udvælgelsesprøve inden for institutionen, medmindre det har vist sig umuligt at besætte den ledige stilling ved forflyttelse eller forfremmelse;
- 4 han har dertil gjort gældende, at da han endog efter sine overordnede opfattelse opfyldte de betingelser, der krævedes for at blive forfremmet til den ledige stilling, og havde søgt den, kunne det nævnte bevis ikke føres, hvorfor beslutningen om at afholde en intern udvælgelsesprøve må være ulovlig.
- 5 Når der findes flere personer, som er egnede til at blive forfremmet eller forflyttet, kan ansættelsesmyndigheden beslutte, at tjenestens interesse og upariskhed ved ansættelsen gør en interne udvælgelsesprøve ønskelig;
- 6 sagsøgerens opfattelse ville føre til, at såfremt en tjenestemands stilling er blevet ledig, måtte det anerkendes, at hans assistent skulle have ret til at

efterfølge ham, hvis det af dennes aktsamling fremgik, at han havde de nødvendige egenskaber til at varetage denne stilling;

- 7 både tjenestens interesse og andre tjenestemænds rettigheder går imod en sådan antagelse;
- 8 den omstændighed, at den omtvistede ansættelse vedrørte besættelsen af en enkelt og ikke flere stillinger, er uden betydning;
- 9 som følge heraf kan søgsmålsgrunden ikke tages til følge.
- 10 Sagsøgeren har herudover gjort gældende, at den betingelse, der er nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og hvorefter »der af tjenstlige grunde kræves et indgående kendskab til engelsk«, ikke er begrundet i tjenestens interesse, men er et skjult middel til at forbeholde den pågældende stilling for en bestemt nationalitet;
- 11 til støtte for denne søgsmålsgrund har sagsøgeren blandt andet gjort gældende, at den vægt, som efter den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøven skal tillægges den mundtlige prøve i »sprogkundskaber«, viser, at det indgående kendskab til engelsk, der er opregnet blandt de krav, der stilles med henblik på en eventuel udnævnelse, spiller en afgørende rolle;
- 12 sagsøgeren har hertil anført, at af disse grunde udgør den omtvistede meddelelse en overtrædelse af vedtægtens artikel 27, sidste afsnit, der bestemmer, at »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.
- 13 Selv om det i vedtægten er forbudt at forbeholde en stilling for borgere fra en bestemt medlemsstat, kan ansættelsesmyndigheden alligevel ved udnævnelsen af en tjenestemand lade sit valg afhænge af særlige sprogkundskaber, som er påkrævede i tjenestens interesse;
- 14 i det foreliggende tilfælde kan det have været berettiget, at ansættelsesmyndigheden af hensyn til de særlige opgaver, som skal varetages i de parlamentariske udvalgs sekretariater, der skal bistå medlemmerne af disse udvalg i deres

arbejde, blandt andet støttede ansættelsen på et indgående kendskab til et af de sprog, på hvilke disse medlemmer, som er valgt af nationale parlamenter i medlemsstaterne, udtrykker sig;

- 15 mere specielt vil ansættelsen af en tjenestemand, som har indgående kendskab til engelsk, kunne imødekomme de behov, der i tjenesten er skabt ved de ny medlemsstaters tiltræden af Fællesskabet;
- 16 de oplysninger, som findes i processkrifterne og det, under den mundtlige forhandling oplyste, gør det ikke antageligt, at det efter den ledige stillings natur eller arbejdsområde eller tjenestens krav var uberettiget at ansætte en tjenestemand, der havde indgående kendskab til engelsk;
- 17 i øvrigt kræver den omtvistede betingelse i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve ikke et så indgående kendskab til engelsk, at alene tjenestemænd med dette sprog som modersmål kunne opfylde den, idet det af en udtrykkelig henvisning til »tjenstlige grunde« klart fremgår, at det krævede sproglige niveau er tilpasset tjenestens reelle behov;
- 18 desuden fremgår det af de andre »kvalifikationer og kundskaber«, som kræves, at det indgående kendskab til engelsk ikke er det eneste kriterium ved valget af den ansøger, som skal ansættes;
- 19 tværtimod fremgår det af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at et sådant valg først kan ske efter hensyntagen til flere elementer, som også er begrundet i tjenestens interesse, hvorfor ansættelsesmyndigheden må tage hensyn til alle disse elementer;
- 20 den foreliggende søgsmålsgrund kan således ikke tages til følge.
- 21 Sagsøgte vil derfor være at frifinde.

Vedrørende sagsomkostningerne

- 22 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 afholdes sagsomkostningerne af den part, der ikke får medhold;

- 23 sagsøgeren har ikke fået medhold;
- 24 i henhold til procesreglementets artikel 70 afholder institutionen imidlertid i sager med de ansatte ved Fællesskaberne de udgifter, den selv har afholdt;

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. Europa-Parlamentet frifindes.
2. Hver part bærer de af dem afholdte sagsomkostninger.

Monaco

Donner

O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. oktober 1975.

A. Van Houtte

Monaco

Justitssekretær

Formanden for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL
FREMSAT DEN 23. OKTOBER 1975 ¹

Høje Ret.

Den sag, jeg i dag skal tage stilling til, er i en vis forstand fortsættelsen af sag nr. 79/74. Jeg kan derfor vedrørende de faktiske omstændigheder nøjes med få bemærkninger.

Begge sager vedrører den omstændighed, at Europa-Parlamentets generaldirektorat

for de parlamentariske udvalg og delegationer besluttede at besætte en stilling i lønklasse A 3. I denne forbindelse krævedes bl.a. grundigt kendskab til engelsk.

Af denne grund har Küster, der er tjenestemand ved Europa-Parlamentet i lønklasse A 4, allerede anlagt sag nr. 79/74 mod den første retsakt til besættelse af stillingen, stillingsopslag nr.

1 — Oversat fra tysk.